

ΑΦΗΓΗΣΗ-ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΝ

Οι **Δραστηριότητες Παραμυθιών** συμβάλλουν στην **γλωσσική** και **γνωστική** ανάπτυξη των παιδιών. Ενθαρρύνεται η αυθόρμητη συμμετοχή τους, η φαντασία, η δημιουργικότητα και η ομαδικότητα. Γίνεται καλύτερη αφομοίωση των πληροφοριών και προσεγγίζεται με ευχάριστο και διασκεδαστικό τρόπο το βιβλίο.

Τα παιδιά μπορούν να ζωντανέψουν με κίνηση ιστορίες που τους αφηγείται η παιδαγωγός.

Αφηγείται αρχικά στα παιδιά την ιστορία, επενδύοντάς την με κατάλληλη μουσική και ήχους, και στη συνέχεια τα προτρέπει να τη δραματοποιήσουν με την κίνηση. Καθώς αφηγείται πάλι αργά την ιστορία, τα παιδιά παριστάνουν με κίνηση ό,τι τα εντυπωσιάζει. Η παιδαγωγός, χρωματίζοντας κατάλληλα τη φωνή της και τονίζοντας ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των στοιχείων και των χαρακτήρων, διευκολύνει τις κινητικές επιλογές τους.

Σε επόμενες δραματοποιήσεις της ιστορίας καλεί τα παιδιά να επιλέξουν συγκεκριμένους ρόλους και, παρεμβάλλοντας προτροπές κατά την αφήγηση, συμβάλλει στην εμφάνιση των χαρακτήρων την κατάλληλη χρονική στιγμή: π. χ. «Τα νανάκια ξεκίνησαν για να πάνε στο δάσος. Ελάτε νανάκια...» Η παιδαγωγός εξασφαλίζει ρόλους για όλους. Σε περίπτωση που οι ρόλοι δεν επαρκούν, μπορούν να προστεθούν χαρακτήρες στην ιστορία ή να δραματοποιηθούν στοιχεία της φύσης, όπως οι κεραυνοί, οι αστραπές, η καταιγίδα κλπ. Απαραίτητος όρος είναι όλα τα παιδιά να έχουν ρόλο.

Ενδεικτική πορεία δραματοποίησης μιας αυτοσχέδιας ιστορίας(**για παιδιά 3+**)

1. Εισαγωγή στην ιδέα δραματοποίησης μιας αυτοσχέδιας ιστορίας

Η εκπαιδευτικός ενθαρρύνει τα παιδιά να φτιάξουν μια δική τους ιστορία για το θέμα που τα ενδιαφέρει.

2. Ανταλλαγή πληροφοριών για το θέμα

Τίθενται ερωτήματα και καταγράφονται οι ιδέες και οι γνώσεις των παιδιών για το θέμα που πρότειναν. Αναζητούνται περισσότερες πληροφορίες. Η εκπαιδευτικός προσθέτει και εκείνη πληροφορίες, αξιοποιώντας και φωτογραφίες, ιστοσελίδες, μικρά βίντεο κλπ.

3. Πέρασμα από την πραγματικότητα στη φανταστική κατάσταση μέσα από την διαμόρφωση του ρόλου

Η εκπαιδευτικός γίνεται μέλος της ομάδας του παιχνιδιού, αναλαμβάνει ένα ρόλο, ακόμη και το ρόλο του πρωταγωνιστή όταν το κρίνει σκόπιμο, και με κατάλληλα ερωτήματα βοηθά τα παιδιά να δομήσουν κάποια από τα στοιχεία του χαρακτήρα του: π. χ. «Πώς θα θέλατε να είναι ο ήρωας της ιστορίας μας;», «Πώς φαντάζεστε ότι μπορεί να περπατάει; Πώς λέτε να μιλάει;».

4. Η ανάπτυξη της δράσης

Η ιστορία δομείται σταδιακά ακολουθώντας την εξέλιξη που διαμορφώνεται από τα παιδιά. Η εκπαιδευτικός τα βοηθάει σε αυτή την προσπάθειά τους με ερωτήματα που επιδιώκουν:

- να τα βοηθήσουν να ορίσουν τον τόπο, π. χ. «Πού μπορεί να πήγαν τα ζώα του δάσους μια ηλιόλουστη μέρα του καλοκαιριού;»
- να φανταστούν δράσεις και να περιγράψουν την εξέλιξή τους, π. χ. «Τι μπορεί να έκαναν στη θάλασσα τα ζώα;»
- να τα υποστηρίξουν να διαμορφώσουν την ιστορία καθώς τη δραματοποιούν, π. χ. «Θα μπορούσαμε να δείξουμε παίζοντας τι έκαναν...;», «Πώς;»

Τα παιδιά χωρίζονται σε ομάδες και κάθε ομάδα συζητά, διαμορφώνει και παρουσιάζει την ιδέα της. Συνθέτουν τις επιμέρους δράσεις – παρουσιάσεις σε μία σκηνή που παίζουν όλοι (π. χ. είναι όλοι μαζί στη σκηνή και τα παιδιά-κουνελάκια παίζουν μπάλα, τα παιδιά- χελώνες κάνουν ηλιοθεραπεία κ. ά.).

5. Εστίαση στο ρόλο

Η εκπαιδευτικός παρεμβαίνει στη δράση των παιδιών θέλοντας να επιστήσει την προσοχή τους στον κεντρικό ρόλο: π. χ. «Νομίζω πως έφτασε η ώρα να συναντήσουμε τον ήρωα της ιστορίας μας», «Παρατηρήστε τις κινήσεις του ήρωα, αν κρατά κάτι στα χέρια του, αν κάτι θέλει να σας πει...». Ο πρωταγωνιστής μπαίνει στη σκηνή και παίζει το ρόλο του.

6. Αφήγηση της πράξης που δραματοποίησαν, σχολιασμός του ρόλου και των συμβολικών κινήσεων του πρωταγωνιστή, περιγραφή συναισθημάτων

Στο σημείο αυτό τελειώνει η πρώτη πράξη της δραματοποίησης. Τα παιδιά και η εκπαιδευτικός κάθονται σε κύκλο (α' συνεδρία) και σχολιάζουν ό,τι έπαιξαν μέχρι τώρα. Σχολιάζουν τους ρόλους, μιλούν για το χρόνο και τον τόπο όπου διαδραματίζονται τα γεγονότα, κάνουν ερμηνευτικές υποθέσεις σχετικά με τις συμβολικές κινήσεις που χρησιμοποίησε ο πρωταγωνιστής, εκφράζουν συναισθήματα.

Ενδεικτικές υποστηρικτικές ερωτήσεις

Τι έγινε μέχρι τώρα στην ιστορία μας; Τι είχε συμβεί στον ήρωα; Πώς νομίζετε ότι συνέβη; Πού λέτε να ήταν ο ήρωας πριν; Πού πήγαινε; Τι ήθελε να πει με τις κινήσεις του; Πώς το σκέφτηκες; Τι μπορεί να αναζητούσε; Πώς νιώθει τώρα; Εσείς πώς νιώθετε;

7. Ενθαρρύνοντας την εξέλιξη του σχεδιασμού της ιστορίας (πλοκή, κλιμάκωση, λύση)

Η εκπαιδευτικός υποβάλλει και πάλι ερωτήματα επιδιώκοντας να παρακινήσει τα παιδιά να επεκτείνουν την πλοκή της ιστορίας, να την οδηγήσουν σε μία κλιμάκωση και τέλος να καταλήξουν σε λύση.

Ενδεικτικές ερωτήσεις της εκπαιδευτικού

Πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τον ήρωα της ιστορίας; Τι λέτε να κάνουμε τώρα; Πού προτείνετε να πάμε; Πώς θα πάμε; Τι χρειαζόμαστε για το ταξίδι; Τι λέτε να συναντήσουμε στο δρόμο μας;

Πιθανές επεκτάσεις και συνδέσεις

Μία αυτοσχέδια ιστορία μπορεί:

- να οδηγήσει σε μια παράσταση, αν τα παιδιά θελήσουν να την παρουσιάσουν σε ένα ευρύτερο κοινό,
- να είναι το έναυσμα για την ανάπτυξη ενός σχεδίου εργασίας ή αντίθετα να αναπτυχθεί στο πλαίσιο της ολοκλήρωσης ενός σχεδίου εργασίας
- .

(Υ.Π.Ε.Π.Θ. – Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, Χαρά Δαφέρμου, Πηνελόπη Κουλούρη, Ελευθερία Μπασαγιάννη, 2006, Οδηγός Νηπιαγωγού, Εκπαιδευτικοί Σχεδιασμοί και Δημιουργικά περιβάλλοντα μάθησης, Αθήνα, ΟΕΔΒ)